

3) Siltä varalta, että rekisteröintihakemuksen tekopäivä on ratkaiseva myös edellä mainittujen edellytysten täytyessä:

Onko tavaramerkki julistettava mitättömäksi jo silloin, kun on epäselvää eikä enää voida selvittää, onko se tullut käytössä erottamiskykyiseksi rekisteröintihakemuksen tekopäivään mennessä? Vai edellyttääkö mitättömäksi julistaminen, että mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen tekijä osoittaa, ettei tavaramerkki ole tullut käytössä erottamiskykyiseksi rekisteröintihakemuksen tekopäivään mennessä?

(¹) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY (EUVL L 299, s. 25).

Valitus, jonka Kalliopi Nikolau on tehnyt 25.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-241/09, Nikolau v. Euroopan tilintarkastustuomioistuin, 20.2.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-220/13 P)

(2013/C 189/19)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Kalliopi Nikolau (edustaja: dikigoros V. Christianos)

Muu osapuoli: Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuin

Vaatimukset

— Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-241/09 20.2.2013 antama tuomio on kumottava ja asia on palautettava kyseiseen tuomioistuimeen uudelleen käsiteltäväksi

— Vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että kyseinen 20.2.2013 annetussa tuomiossa on oikeudellisiä arviointeja, joilla rikotaan selvästi unionin oikeutta, ja se vaatii sen kumoamista.

Valittajan mukaan valituksenalainen tuomio on kumottava, koska sillä loukataan perusoikeuksia ja unionin oikeuden periaatteita, sillä Euroopan unionin oikeutta on siinä tulkittu ja sovellettu väärin, ja koska (unionin yleiseltä tuomioistuimelta) puuttuu toimivalta. Hän esittää tarkemmin ottaen seuraavat väitteet:

— Syyttömyysolettamaa ei ensinnäkään ole sovellettu

— Toiseksi asiassa on loukattu SEU 4 artiklan 3 kohdassa määrättyä periaatetta, jonka mukaan Luxemburgin Tribunal d'Arrondissementin kanssa on toimittava vilpittömässä yhteistyössä

— Kolmanneksi tuomioistuin ei ollut toimivaltainen

— Neljänneksi unionin oikeutta on tulkittu ja sovellettu väärin sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun ja tilintarkastustuomioistuimen päätöksen 99/50 osalta.

Kanne 25.4.2013 — Alankomaiden kuningaskunta v. Euroopan komissio

(Asia C-223/13)

(2013/C 189/20)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M.K. Bulterman ja J. Langer)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— ensisijaisesti on kumottava yhdenmukaistetuista kuluttajahintaindeksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2494/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä omistusasumisen hintaindeksien laatimisen osalta 1.2.2013 annettu komission asetus (EU) N:o 93/2013 (EUVL L 33, s. 14) siltä osin kuin asetuksen 93/2013 4 artiklan 1 kohtaa ei voida erottaa kyseisen asetuksen muista säännöksistä

— toissijaisesti on kumottava asetuksen N:o 93/2013 4 artiklan 1 kohta

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen kanneperuste:

Asetuksen N:o 2494/95 (¹) 5 artiklan 3 kohdan rikkominen ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön noudattamatta jättäminen, koska asetuksen N:o 93/2013 4 artiklan 1 kohdassa Eurostat nimetään yksiköksi, joka laatii oikeudellisesti sitovan oppaan, eikä komissio unionin toimielimenä.

Toinen kanneperuste:

SEUT 338 artiklan 1 kohdan rikkominen, koska asetuksen N:o 93/2013 4 artiklan 1 kohdassa käytetään tilastotietojen keräämiseen opasta eikä yhtä SEUT 288 artiklassa mainituista oikeudellisista välineistä.

Kolmas kanneperuste:

Asetuksen N:o 2494/95 5 artiklan 3 kohdan ja 14 artiklan 3 kohdan, luettuina yhdessä päätöksen 1999/468 (2) 5a artiklan kanssa, rikkominen, koska asetuksen N:o 93/2013 4 artiklan 1 kohdassa säädetään käytettäväksi muuta menettelyä kuin asetuksessa N:o 2494/95 edellytettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä.

Neljäs kanneperuste:

SEUT 290 ja SEUT 291 artiklan, luettuina yhdessä asetuksen N:o 182/2011 (3) kanssa, rikkominen, koska oppaan laatimisessa ja päivittämisessä ei ole säädetty käytettäväksi SEUT 290 artiklan mukaista menettelyä tai yhtä asetuksessa N:o 182/2011 säädetyistä menettelyistä.

(1) EYVL 1995, L 257, s. 1

(2) Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehty neuvoston päätös (EYVL L 184, s. 23).

(3) Yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16.2.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011 (EUVL L 55, s. 13).

Kanne 29.4.2013 — Euroopan komissio v. Viron tasavalta

(Asia C-240/13)

(2013/C 189/21)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: O. Beynet, M. Heller ja L. Naaber-Kivisoo)

Vastaaja: Viron tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, ettei Viron tasavalta ole noudattanut sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin

2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY (1) 49 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut mainitun direktiivin 2 artiklan 21 alakohdan, 9 artiklan 5, 7 ja 12 kohdan, 10 artiklan 5 kohdan, 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen, 11 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdan, 16 artiklan 2 ja 3 kohdan, 26 artiklan 2 kohdan c alakohdan toisen, neljännen ja viidennen virkkeen, 36 artiklan, 37 artiklan 1 kohdan e, f, i, k ja p alakohdan, 37 artiklan 8 kohdan, 37 artiklan 10 kohdan toisen virkkeen, 38 artiklan 3 kohdan, 40 artiklan 3 kohdan sekä direktiivin liitteessä 1 olevan 1 kohdan a alakohdan viidennen luetelmakohdan ja liitteessä 1 olevan 1 kohdan d, f, i ja j alakohdan täytäntöönpanon edellyttämiä säännöksiä tai ainakaan ilmoittanut niiden antamisesta komissiolle

— Viron tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 3.3.2011.

(1) EUVL L 211, s. 55.

Kanne 29.4.2013 — Euroopan komissio v. Viron tasavalta

(Asia C-241/13)

(2013/C 189/22)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: O. Beynet, M. Heller ja L. Naaber-Kivisoo)

Vastaaja: Viron tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, ettei Viron tasavalta ole noudattanut maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY (1) 54 artiklan 1 kohtaan perustuvia velvoitteitaan, koska se on jättänyt antamatta säännöksiä, joita direktiivin 2 artiklan 10, 20 ja 22 alakohdan, 3 artiklan 3 ja 4 kohdan, 7 artiklan 3 kohdan, 9 artiklan 5, 7 ja 12 kohdan, 10 artiklan 5 kohdan, 11 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdan, 12 artiklan, 13 artiklan, 15 artiklan, 16 artiklan, 26 artiklan 2 kohdan b alakohdan, 26 artiklan 2 kohdan c alakohdan toisen, neljännen ja viidennen virkkeen, 26 artiklan 2 kohdan d alakohdan kolmannen ja neljännen virkkeen, 26 artiklan 3 kohdan,